

Finansdepartementet

103 33 STOCKHOLM

Promemoria Vissa ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Fi 2016/02342/S3

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker förslagen i promemorian.

Skatteverket anser dock att vissa bestämmelser bör träda ikraft tidigare än som föreslås i promemorian samt allmänmotivering och författningskommentar bör utvecklas ytterligare i en kommande proposition. Skatteverket lämnar förslag till ändrade formuleringar av såväl lagtext, allmän motivering som författningskommentar.

Skatteverket uppmärksammar på att det fortsatt finns behov av översyn av regler för uppgiftslämnande och innehållande av skatt avseende finansiella tillgångar.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Andra rapporteringsskyldiga finansiella institut än trustar och hemvist (avsnitt 2.2)

Det föreslås att tre nya stycken ska läggas till i 2 kap. 21 § lag (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (IDKAL).

I det nya femte stycket regleras att andra finansiella institut än trustar som inte har någon skatterättslig hemvist, i vissa fall ska anses vara ett svenskt finansiellt institut. I allmänmotiveringen anges att det exempelvis kan röra sig om finansiella institut som är skattemässigt transparenta eller är hemmahörande i en jurisdiktion som inte har något inkomstskattesystem.

I det nya sjätte stycket anges att femte stycket bara gäller om kontona inte finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist.

Lagtexten blir motsägelsefull när det i femte stycket anges att det handlar om finansiella institut som inte har någon skatterättslig hemvist och det i sjätte stycket anges att det finansiella institutet dessutom kan ha hemvist i en annan jurisdiktion.

Samma oklarhet som finns i 21 § femte och sjätte styckena finns också i allmänmotiveringen (s. 49) och i författningskommentaren (s. 64). Normalt brukar ordet ”hemsigt” avse någon som är

obegränsat skattskyldig men här framgår det att ordet ”hemvist” används även på ett annat sätt.

Den definition av begreppet ”hemvist i en annan stat eller jurisdiktion” som finns i 2 kap. 14 § IDKAL är avsedd att genomföra punkterna D.3 i avsnitten VIII i CRS och i bilaga I till DAC om vad som avses med en person i en rapporteringspliktig jurisdiktion respektive en medlemsstat i EU (prop. 2015/16:29 s. 173). Definitionen i 2 kap. 14 § IDKAL är således inte till för att definiera hemvist för rapporteringsskyldiga finansiella institut.

Det är i stället punkt 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS som förklarar när ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut är hemmahörande (”resident”) i en deltagande jurisdiktion. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut är hemmahörande om det är underkastat lagstiftningen i den deltagande jurisdiktionen, dvs. om den jurisdiktionen kan kräva rapportering från det finansiella institutet. Ett finansiellt institut som har skatterättslig hemvist (resident for tax purposes) i en deltagande jurisdiktion anses det i allmänhet omfattas av lagstiftningen där.

Om ett finansiellt institut (annat än en trust) inte har skatterättslig hemvist i någon deltagande jurisdiktion anses det ändå vara hemmahörande och ha hemvist i den jurisdiktion där det finansiella institutet är registrerat, har sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn.

Begreppet ”resident”, som har översatts med ”hemvist”, omfattar således både situationen där ett finansiellt institut har skatterättslig hemvist och situationen där det har annan anknytning till jurisdiktionen. I det senare fallet handlar det därför om att det finansiella institutet hör hemma i den jurisdiktionen på andra grunder än skatterättsliga.

Ovanstående medför att ett finansiellt institut kan sakna skatterättslig hemvist och ändå uttryckas ha hemvist i en jurisdiktion. Detta kan skapa förvirring och bör förklaras på ett tydligare sätt i kommande lagstiftningsarbete.

Skatteverket anser därför att det tydligare ska anges och förklaras hur begreppet ”hemvist” är avsett att tolkas i den här paragrafen. Det är av vikt för att rapportering ska ske på avsett sätt och exempelvis inte helt utebli.

Skatteverket föreslår dessutom en omformulering av sjätte stycket då innebörden uppfattas bli oförändrad men tydligare.

Förslag till lydelse av lagtext:

”Femte stycket gäller endast i den utsträckning kontona hos det finansiella institutet inte finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också är rapporteringsskyldigt.”

2.2 Skatteregisteringsnummer (TIN) i kontrolluppgifter (avsnitt 4.1.1)

2.3 TIN nr avseende royalty

När 15 kap. SFL behandlas i promemorian (andra stycket s. 35), står det i klartext att de föreslagna bestämmelserna innebär att arbetsgivare ska inhämta utländskt skatteregisteringsnummer (TIN) för personer som har hemvist i annan stat och inte bara för de som är begränsat skattskyldiga. Motsvarande skyldigheter bör rimligtvis även åligga de som utbetalar de inkomster som omnämns i nästa stycke, dvs. det som regleras i 16 kap. SFL (royalties m.m.). För tydlighets skull är det bra om motsvarande formuleringar tas med i det fortsatta lagstiftningsarbetet även för de inkomster och utbetalare som omnämns i 16 kap. SFL.

2.3.1 Undantag från utbytet av uppgifter

I andra stycket s. 37, första meningen, anges att kontrolluppgift enligt 22 kap. 9-11 §§ SFL avser pensionsförsäkring och pensionssparkonto. Detta är felaktigt, kontrolluppgifterna avser enbart pensionsförsäkring. I andra meningen anges att sådana (dvs. både pensionsförsäkringar och pensionssparkonto) är undantagna från utbytet av upplysningar enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Detta är riktigt. I den tredje meningen anges att pensionssparkonton inte är undantagna från det automatiska utbytet av upplysningar enligt lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Detta är också riktigt men det är dessutom så att inte heller privata pensionsförsäkringar är undantagna från utbytet. Här bör läggas till att även privata pensionsförsäkringar inte är undantagna.

Förslag på formulering av de första tre meningarna:

”Kontrolluppgift enligt 22 kap. 9–11 §§ SFL avser pensionsförsäkring. Pensionsförsäkringar och även pensionssparkonton är undantagna från utbytet av upplysningar (se 3 kap. 2 § lagen [2015:911] om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton). Privata pensionsförsäkringar och pensionssparkonton är emellertid inte undantagna från det automatiska utbytet av upplysningar enligt lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.”

2.4 Författningskommentarerna

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

2 kap. 18 a §

I andra meningen bör ”ett finansiellt instituts fasta driftsställe” ändras till ”en investeringsenhets fasta driftsställe” och den tredje meningen bör slopas. Det blir då en överensstämmelse med föreslagen lagtext.

2.5 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Skatteverket anser att fler delar av förändringarna bör tillämpas redan för inkomster avseende kalenderåret 2016.

Tillämpningen av de ändrade reglerna avseende uppgiftslämnande för FATCA och CRS i 22 a och 22 b kap. SFL samt 5 kap 11 §, 11a § och 13 § SFF bör tidigareläggas och tillämpas redan för inkomster avseende kalenderåret 2016. Eftersom förändringarna i huvudsak har karaktären av att vara förtydligande och förenklade och i sig inte innebär någon förändring i uppgiftslämnande och tillämpning är det lämpligare med en tillämpning redan för inkomster avseende kalenderåret 2016 för de uppgifter som ska lämnas till Skatteverket senast 15 maj 2017. En tidigare tillämpning bör underlätta införandet och tillämpning för såväl Skatteverket som uppgiftslämnare samt minimera risk för att tolkningar och tillämpningar behöver göras utifrån regelverket för inkomster avseende kalenderåret 2016 och att de kan behöva justeras när förändrat regelverk som gäller för inkomster avseende kalenderår 2017.

2.6 Ett fortsatt behov av översyn av regler för uppgiftslämnande och innehållande av skatt avseende finansiella tillgångar

2.6.1 Oklarheter om vilket värde som ska rapporteras

Det är i vissa fall oklart vilket värde som ska rapporteras in när det gäller *livränteavtal*. Sådana avtal har inte något kontantvärde eftersom det endast är försäkringsavtal som har ett sådant värde och definitionen av försäkringsavtal enligt såväl FATCA som CRS inte omfattar livränteavtal. Av både FATCA-avtalet och CRS (artikel 2 punkt 2 (4) respektive artikel 1 p.2 d) framgår att kontots saldo eller värde (inklusive Kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om Försäkringsavtal med kontantvärde eller Livränteavtal) ska rapporteras in. Begreppet värde inkluderar således kontantvärdet och återköpsvärdet. Skrivningen (förklaringen anges i parentes) utesluter emellertid inte att även andra avtalsvärden ska rapporteras in. Vissa livränteavtal går inte att återköpa av försäkringstekniska eller andra skäl men kontraktet har ändå ett värde och kontot är inte undantaget från rapporteringsplikten (exempelvis privata pensionsförsäkringar enligt FATCA-avtalet). Det är oklart om ett sådant värde ingår i begreppet återköpsvärdet när försäkringen eller livränteavtalet rent faktiskt inte går att återköpa.

Det föreligger även vissa oklarheter i fråga om *försäkringsavtal som inte är livränteavtal*. Det är endast försäkringsavtal med kontantvärde som är rapporteringspliktiga. Begreppet kontantvärde förutsätter att det kan utgå ett belopp vid återköp eller uppsägning av avtalet. Det förekommer emellertid försäkringsavtal som inte kan återköpas eller något värde inte betalas ut vid ev. uppsägning. Det betalas dock ut ett värde vid utgången av avtalstiden utan att försäkringsfall har inträffat, t.ex. en uppsamlad avkastning på inbetalda premier. Ett sådant avtal torde inte ha ett kontantvärde som det definieras och omfattas således inte av definitionen av försäkringsavtal med kontantvärde och därmed ska inte rapporteras. Frågan är om detta är avsiktligt eller om uttrycket ”termination of the contract” i den engelska versionen kan anses ha en bredare innebörd och i så fall även innefattar belopp som utbetalas när avtalstiden löper ut utan att det inträffat ett försäkringsfall.

Ovanstående oklarheter bör förtydligas i kommande lagstiftningsarbete.

2.6.2 Behov av en analys av och utredning om förändrade regler

De regler som finns för uppgiftslämnande och innehållande av skatt avseende olika finansiella tillgångar och avkastningar, t.ex. ränta, utdelning och försäljning, är omfattande och svårtillämpade för såväl branschaktörer som för Skatteverket. Förutom de olika bestämmelserna i SFL och SFF finns det även bestämmelser i Kupongskattelagen (1970:624) KupL och lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. Reglerna har de senaste åren utökats bl.a. på grund av FATCA och CRS och i vissa fall finns det upp till tre olika skyldigheter att lämna uppgift om samma inkomst till Skatteverket. För t.ex. utdelning så ska uppgifter lämnas enligt KupL, 19 kap. samt 22 a eller 22 b kap. i SFL. Reglerna för innehållande av skatt på utdelning finns i såväl SFL som KupL. Skyldigheterna i de olika lagarna varierar, såväl när det gäller språk som omfattning och tidsramar. Detta medför stora tillämpningsproblem samt risker för fel som påverkar såväl enskilda som aktuell bransch och myndigheter.

Skatteverket har i sitt remissvar 2015-05-25 avseende promemorian ”En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton” påtalat att det är angeläget att det görs en analys av för- och nackdelar med olika lösningar för uppgiftslämnandet (2 Allmänt). Det är fortfarande i allra högsta grad angeläget att en analys av och utredning om förändrade regler genomförs i närtid.

3 Konsekvenser för Skatteverket

I promemorian föreslås att utländska skatteregistreringsnummer (TIN) även ska lämnas för obegränsat skattskyldiga personer med hemvist i annan stat eller jurisdiktion än Sverige. I avsnitt 7.1 görs bedömningen att ”Om förslaget har några konsekvenser för Skatteverket så torde det snarast vara en minskad administrativ börda”. Skatteverket delar bedömningen att den administrativa bördan och kostnaderna för frågor från andra stater och jurisdiktioner kan komma att minska på grund av förändringarna.

Då nuvarande regler innebär att skatteregistreringsnummer (TIN) bara ska lämnas för personer som är begränsat skattskyldiga så medför de föreslagna förändringarna att en hel del förändringar behöver göras hos Skatteverket. Förändringar behöver ske av information om uppgiftslämnandet på Skatteverkets webbplats, broschyrer och annan information. Ett stort antal formulär för att lämna kontrolluppgifter samt e-tjänsten för lämnande av kontrolluppgifter behöver anpassas. Utbildningsmaterial och annan intern information behöver förändras och personal behöver utbildas. Förslaget förväntas även inledningsvis medföra ett ökat antal frågor från uppgiftslämnare om tillämpning av reglerna till Skatteverket. Dessa förändringar medför initiala engångskostnader för Skatteverket som beräknas uppgå till ca 1,6 miljoner kronor.

För övriga föreslagna förändringar delar Skatteverket uppfattningen att de inte beräknas medföra några förändrade kostnader.

Remissvar

Datum
2016-08-22

Dnr
131 302187-16/112

6(6)